KOMMISSIONENS HENSTILLING Nr. 1835/81/EKSF

af 3. juli 1981

til medlemsstaterne om forpligtelse til offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser samt om forbudt praksis inden for stålhandelen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 63, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Den nuværende situation på stålmarkedet kræver energiske forholdsregler vedrørende salgspriser for stålprodukter; i denne sammenhæng skærper Kommissionen sin kontrol med overholdelse af prisreglerne og har i beslutning nr. 1834/81/EKSF af 3. juli 1981 om ændring af Den høje Myndigheds beslutning nr. 30/53 [1], præciseret virksomhedernes forpligtelser i forbindelse med deres salgsorganisationer;

stålmarkedet er et hele, inden for hvilket de handlende spiller en betydelig rolle, eftersom de virker som mellemmænd for mere end halvdelen af det stål, som sælges i Fællesskabet ved direkte salg eller salg fra lager, herunder salg af produkter importeret fra tredjelande;

for at sikre en effektiv prisdisciplin må hele markedet omfattes og Kommissionen supplere sine prisforanstaltninger ved at anvende de beføjelser, som traktatens artikel 63, stk. 3, giver den, for at sikre, at ståldistributionsvirksomhederne overholder prisregler og salgsbetingelser svarende til dem, som i henhold til traktatens artikel 60 og dens gennemførelsesbeslutninger er pålagt produktionsvirksomheder;

disse bestemmelser bør gælde for alle stålkvaliteter og -kategorier henhørende under traktaten fremstillet i Fællesskabet eller importeret fra tredjelande; de skal gælde for alle former for handel, for direkte salg og for salg fra lager;

handelens forpligtelser bør imidlertid ikke udvides til at omfatte alle distributionsvirksomheder, idet et antal af disse har en ringe omsætning; under disse forhold kan handelens forpligtelser begrænses til distributionsvirksomheder, hvis årlige omsætning ved videresalg er på mindst 12 000 tons;

distributionsvirksomheder tilhørende samme gruppe bør underkastes forpligtelserne, når summen af deres omsætning ved videresalg er lig med eller overstiger ovennævnte årlige mindstemængde, forudsat de virker som en økonomisk enhed;

for at undgå enhver form for diskrimination skal distributionsvirksomheder, som afsætter stålprodukter henhørende under traktaten, bearbejdet ud fra andre stålprodukter, behandles på samme måde, især gælder dette for virksomheder, som forarbejder varmvalset bredbånd ved afklipning til plader eller spaltning til bånd;

gennemførelsen af denne henstilling gør det nødvendigt, at der i visse medlemsstater tages lovgivningsmæssige skridt og lignende foranstaltninger, hvis gennemførelse kræver en vis tid; det er derfor nødvendigt, at der gives en tilstrækkelig frist; indtil den 30. juni 1982, til den faktiske gennemførelse; indtil da pålægger Kommissionen selv direkte ved beslutning nr. 1836/81/EKSF truffet i henhold til artikel 95, distributionsvirksomhederne tilsvarende forpligtelser; derfor skal medlemsstaterne først fra denne dato sikre, at disse forpligtelser overholdes, og kontrollere dette —

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Medlemsstaterne gennemfører fra den 1. juli 1982, foranstaltninger med gyldighed til den 30. juni 1984, hvorefter de i artikel 2 omhandlede ståldistributionsvirksomheder underkastes forpligtelserne i denne henstilling, og hvorefter disse forpligtelser overholdes ved passende kontrolforanstaltninger og sanktioner som omhandlet i artikel 16.

Medlemsstaterne underretter inden den 1. januar 1982 Kommissionen om de trufne foranstaltninger.

[1] EKSF-Tidende nr. 6 af 4. 5. 1953, s. 109.

Artikel 2

1. Denne henstilling gælder for de distributionsvirksomheder i Fællesskabet, som på det fælles marked direkte eller fra lager sælger stålprodukter som defineret i bilag I til traktaten, bortset fra skrot, i det omfang

— de fremskaffer hele stålleverancen eller en del deraf direkte fra produktionsvirksomheder i Fællesskabet eller i tredjelande, og

— deres salgsomsætning af stål eventuelt lagt sammen med salgsomsætningen af stål fra deres moderselskaber og/eller datterselskaber og filialer er på mindst 12 000 t/år, idet resultatet fra sidste regnskabsår lægges til grund, og

— at de ikke er salgsorganisationer efter beslutning nr. 30/53, herefter kaldet »stålhandlende«.

2. Som stålhandlende og underkastet samme betingelser anses ligeledes de i stk. 1 omhandlede distributionsvirksomheder, som markedsfører stålprodukter efter at have forarbejdet dem. Ved forordning efter denne henstilling forstås, at et stålprodukt henhørende under EKSF-traktatens bilag I forarbejdes til et andet stålprodukt henhørende under samme bilag ved en hvilken som helst proces, bortset fra valsning.

3. Hvis en distributionsvirksomheds stålomsætning for et givet år når eller overstiger den i stk. 1 omhandlede årlige mindstemængde, anvendes bestemmelserne i denne henstilling på virksomheden fra det følgende kalenderår.

Artikel 3

Stålhandlende skal offentliggøre prislister og salgsbetingelser for direkte salg og salg fra lager i overensstemmelse nedenstående bestemmelser og meddele disse til et organ udpeget af medlemsstaten.

Et moderselskab inden for stålhandelen kan offentliggøre prislister og salgsbetingelser, som også gælder for dets datterselskaber og filialer.

Artikel 4

Alle offentliggjorte prislister og salgsbetingelser skal indeholde følgende angivelser:

a) basisprisen for hver produktkategori eller basisprisen for hver kvalitet og produktkategori,

b) tillæg, som anvendes, hvor der angives
   — afvigelser for dimensioner og længder,
   — forhøjelser for kvaliteter og varianter,
   — forhøjelser og afslag for mængde efter prøve eller efter specificeret ordre,
   — tolerancer ikke underkastet pristillæg,
   — tillæg for skærpede tolerancer,
   — samt de pristillæg og forhøjelser, som normalt anvendes, og som vedrører leveringen af forskellige produkter, bl. a. pristillæg for spaltning og klipning,

c) leveringssted,

d) prisfastsættelsesmåden,

e) omkostninger i forbindelse med forsendelsen,

f) eventuelle nedslag, rabatter, bonus og alle andre former for godtgørelser givet til andre handlende og forbrugere,

g) betalingsbetingelser,

h) art og størrelse af afgifter og andre byrder, der ifølge de for køberne gældende betingelser lægges til priserne i prislisterne.

Artikel 5

En stålhandlendes prisliste må ikke omfatte produkter, som ikke rent faktisk markedsføres af den pågældende stålhandlende.

Artikel 6

1. a) Prislisterne og salgsbetingelserne kan tidligst anvendes to døgn efter, at de er tilsendt det organ, som er udpeget af medlemsstaten.

b) Den stålhandlende skal til enhver, som anmoder herom, sende prislisterne og salgsbetingelserne.

2. Stk. 1 gælder ligeledes for enhver ændring i prislisterne og salgsbetingelserne.

Artikel 7

1. Ved direkte salg kan den stålhandlende også opfylde sine forpligtelser til offentliggørelse af prislister og salgsbetingelser ved i sin prisliste for salg af stål at angive følgende klausul alt efter stålets oprindelse:

a) »Priserne ved direkte salg af stål fra en EKSF-producent er kostprisen pr. bestemmelsessted, som fremgår af producentens prisliste, der har været basis for afslutningen af salget, og for hvilken gælder vore offentliggjorte salgsbetingelser samt følgende tillæg . . .«.

b) »Priserne ved direkte salg af stål fra lande, for hvilke Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har forbudt tilpasning af tilbud, er de kostpriser, som fremgår af prislisten for den virksomhed i Fællesskabet, som tilbyder den mest gunstige kostpris pr. bestemmelsessted med fratrækning af rabatter, som gives til disse lande, og for hvilken gælder vore offentliggjorte salgsbetingelser samt følgende tillæg . . .«.

c) »Priserne ved direkte salg af stål fra andre tredjelande er kostpriserne pr. bestemmelsessted, som fremgår af de importbasispriser, som er offentliggjort af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, og for hvilke gælder vore offentliggjorte salgsbetingelser samt følgende tillæg . . .«.

2. Der er tale om direkte salg i forbindelse med indgåelse af salgskontrakter mellem på den ene side producent og handlende og på den anden side handlende og køber når leveringen af varen foregår direkte fra producent til den handlendes kunde eller i henhold til kundens instruktioner. Alle andre salg er salg fra lager.

Artikel 8

Stålhandlende må ikke offentliggøre rabatter for deklasserede varer eller varer af anden sortering. De skal i så henseende på deres faktura præcisere grunden til deklasseringen eller til, at produktet klassificeres som værende af anden sortering.

Artikel 9

En stålhandlendes anvendelse på det fælles marked af ulige betingelser (artikel 11) på sammenlignelige transaktioner (artikel 10) udgør en fremgangsmåde, som er forbudt.

Artikel 10

1. Følgende transaktioner er sammenlignelige:

Transaktioner, som:

a) er afsluttet med købere,

— der står i indbyrdes konkurrence, eller som

— fremstiller ens eller ensartede varer, eller som

— opfylder samme handelsmæssige funktioner, og

b) vedrører ens eller ensartede varer,

c) hvis andre væsentlige handelsmæssige kendetegn ikke adskiller sig mærkbart fra hinanden.

2. Transaktioner, mellem hvis indgåelse der er sket en varig ændring af den stålhandlendes priser eller salgsbetingelser, er ikke sammenlignelige.

Artikel 11

1. Ulige betingelser foreligger ikke, såfremt en stålhandlende på sammenlignelige transaktioner anvender forskellige betingelser, som på passende måde tager hensyn til forskelle i ydelserne eller i afviklingen af transaktionerne.

2. Der foreligger anvendelse af ulige betingelser, såfremt en stålhandlende uden prisforhøjelse yder gunstigere betalingsfrister end dem, han i almindelighed anvender på sammenlignelige transaktioner.

Artikel 12

Den stålhandlende, som anfører, at transaktioner ikke er sammenlignelige (artikel 10), eller at betingelser ikke er ulige (artikel 11), er forpligtet til på anmodning af det organ, som er udpeget af medlemsstaten, at forelægge de omstændigheder og kendsgerninger, som er egnede til at godtgøre dette.

Artikel 13

1. Såfremt en stålhandlende bringer sit tilbud på linje med en konkurrents prisliste, anses det som forbudt fremgangsmåde at anvende betingelser, der sikrer køberen på bestemmelsesstedet en effektiv frankopris, der ligger lavere end den pris, hvortil køberen ville kunne opnå varen hos konkurrenten.

2. Ved udregningen af frankoprisen må der ud over til priserne og betingelserne tages hensyn til transportomkostninger, forhøjelser eller afgifter, som køberen skal afholde, med fradrag af rabatter og bonus, som han har ret til.

3. Når en stålhandlende bringer sit tilbud på linje med betingelser, der er opstillet af en konkurrent uden for Fællesskabet, finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 anvendelse.

4. Stålhandlende, som gør gældende, at de har bragt deres tilbud på linje med en lavere frankopris beregnet af en konkurrent på det fælles marked eller af en konkurrent uden for Fællesskabet, er forpligtet til på anmodning af den myndighed, som er udpeget af medlemsstaten, at bevise, at betingelserne for tilpasning forelå, og at de ved beregningen af tilpasningsprisen har overholdt bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3.

En forudsætning for tilpasning til tilbud fra en konkurrent uden for Fællesskabet er, at den har været betinget af effektiv konkurrence fra konkurrenten uden for Fællesskabet.

Artikel 14

Det betragtes som en forbudt fremgangsmåde, når det beløb for skatter og afgifter, med hensyn til hvilket den stålhandlende er berettiget til fritagelse eller refusion, indbefattes i den pris, der afkræves køberen.

Artikel 15

Stålhandlende er forpligtet til at give alle nødvendige oplysninger til det af medlemsstaten udpegede organ, som hos disse kan gennemføre alle nødvendige efterprøvelser til kontrol af overholdelsen af de foregående bestemmelser.

Med henblik på sådanne efterprøvelser skal de stålhandlende opbevare forretningsbøger og bilag og stille disse til rådighed for de tjenestemænd eller befuldmægtigede fra medlemsstaten, som skal gennemføre kontrollen, idet denne dokumentation mindst omfatter de dokumenter, der er angivet i litra a) til g) i artikel 1 i Kommissionens beslutning nr. 14/64 [1].

Artikel 16

1. Stålhandlende, som misligholder de forpligtelser, som er pålagt dem i henhold til gennemførelsesbestemmelserne til artikel 2 til 14, kan pålægges bøder på op til det dobbelte af værdien af det uretmæssige salg. I gentagelsestilfælde fordobles nævnte maksimumsbeløb.

2. Stålhandlende, som misligholder de forpligtelser, som er pålagt dem i henhold til gennemførelsesbestemmelserne til artikel 15, kan pålægges bøder, som ikke kan overstige 1 % af den årlige omsætning, samt tvangsbøder, som ikke kan overstige 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning for hver dags forsinkelse.

Artikel 17

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. juli 1981.

På Kommissionens vegne

Étienne DAVIGNON

Næstformand

[1] EFT af 18. 7. 1964, s. 1967/64.